

Rybnik, dn. 18.12.2011 r.

Sz. Pan Prof. dr hab. ROMAN HAUSER
Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego

ul. Boduena 3/5
00-011 Warszawa

Na podstawie art. 15 § 1 pkt. 2 p.p.s.a. zwracam się do Pana o podjęcie uchwały rozstrzygającej, czy stwierdzenie nieważności decyzji, na której oparto inną decyzję (zależną), jest podstawą do stwierdzenia nieważności decyzji zależnej, czy też do wznowienia postępowania art. 145 § 1 pkt. 8 kpa. Oczekuję, że w uchwale tej wyjaśnione zostaną w sposób jednoznaczny i wyczerpujący następujące kwestie:

- 1) Czy stwierdzenie nieważności decyzji (obligatoryjnej), na podstawie której oparto inną decyzję, jest przesłanką do stwierdzenia nieważności, czy też do wznowienia postępowania?
- 2) Czy uchylenie decyzji lub jej zmiana (ex nunc) wywołuje takie same skutki prawne, jak stwierdzenie nieważności decyzji (ex tunc)?

Szanowny Panie Prezesie!

Wnioskiem z dnia 24.08.2011 r. zwróciłem się do Pana o podjęcie uchwały, lecz sprawa najwyraźniej została bagatelizowana, co może świadczyć o lekceważeniu przez Prezesa NSA swoich obowiązków.

W dniu 19.04.2011 r. Naczelny Sąd Administracyjny (tu – bardzo profesjonalne i logiczne stanowisko Sędziego Andrzeja Glinieckiego) w sprawie II OSK 422/10 stwierdził, co następuje:

Należy bowiem zauważyć, że stwierdzenie nieważności decyzji, w oparciu o którą została wydana inna decyzja (zależna), nie stanowi podstawy z art. 145 § 1 pkt 8 k.p.a. do wznowienia postępowania w stosunku do tej drugiej decyzji (zależnej), lecz stanowi podstawę do stwierdzenia jej nieważności (art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.), gdyż stwierdzenie nieważności decyzji powoduje skutki

prawne z mocą ex tunc, a uchylenie decyzji w wyniku wznowienia postępowania – ex nunc.

W dalszych wywodach Sędzia Gliniecki pisze:

*Poza tym należy zwrócić uwagę, że w art. 145 § 1 pkt 8 k.p.a. mowa jest o uchyleniu lub zmianie decyzji, w oparciu o którą została wydana inna decyzja, a nie o stwierdzeniu nieważności decyzji, co nie jest tu przypadkowe zważywszy na **różny charakter i skutki prawne decyzji wydawanych w postępowaniu wznowieniowym i w postępowaniu nieważnościowym.***

Z powyższym wyrokiem należy się całkowicie zgodzić ze względu na istotne elementy poruszone przez NSA przemawiające przeciwko pogładowi innych wyroków utrzymujących, iż stwierdzenie nieważności jest przesłanką do wznowienia postępowania. Chodzi mianowicie o to, że:

- 1) zachodzi ogromna różnica pomiędzy postępowaniem o stwierdzenie nieważności (ex tunc) a o wznowienie postępowania (ex nunc),
- 2) zachodzi ogromna różnica pomiędzy zmianą, uchyleniem decyzji (ex nunc) a stwierdzeniem jej nieważności (ex tunc),
- 3) stwierdzenie nieważności decyzji, na podstawie której wydano inną decyzję, skutkuje stwierdzeniem nieważności kolejnych decyzji następujących po niej, albowiem tylko tak możliwy jest do usunięcia skutek prawny; w przypadku wznowienia skutek prawny wywołany decyzją, którą wyeliminowano ze skutkiem ex tunc, istnieje nadal,
- 4) nie jest możliwe wznowienie postępowania w oparciu o decyzję, której nigdy nie było w obrocie prawnym (skutek ex tunc).

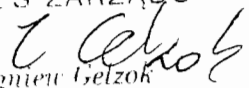
Na podstawie powyższego wyroku zostały złożone wnioski do organów administracji publicznej o wszczęcie postępowania i przyjęcie wykładni zaprezentowanej w powyższym wyroku. Brak stanowiska Prezesa NSA nie pozwala jednakże na poznanie aktualnego stanowiska NSA w tej sprawie i czy faktycznie w/w wyrok jest zgodny z przepisami prawa. Jeżeli uzna Pan, iż w/w orzeczenie jest niezgodne z prawem, to winno się podjąć kroki mające na celu jego wyeliminowanie oraz przeproszenie stron owego postępowania za zaistniałą sytuacją wynikającą z nieznamości prawa przez Sędziów NSA.

Jako osoba uczestnicząca w postępowaniach przed wszystkimi sądami administracyjnymi w Polsce (w każdym mam przynajmniej jedną wygraną

sprawę), dysponująca gruntowną wiedzą prawną i szerokim doświadczeniem w zakresie jego stosowania, uważam, iż stanowisko zajęte przez NSA w dniu 19.04.2011 r. jest jak najbardziej prawidłowe i logiczne. Przemawia za tym fakt, iż nie można w innym trybie zastosować skutku ex tunc, albowiem jeżeli w obiegu prawnym pozostanie pozwolenie na budowę oparte przykładowo na decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu wyeliminowanej z obiegu prawnego ze skutkiem wstecznym, to w dalszym ciągu skutki prawne wywołane decyzją, której stwierdzono nieważność, pozostaną w obiegu prawnym. Powyższe jest nawet zrozumiałe dla osób znających zaledwie podstawy prawa. Wobec powyższego oczekuję, że jako Prezes NSA oraz naukowiec z godnością profesorską powinien mieć Pan odwagę, aby wskazać, czy pozostawienie w obiegu prawnym decyzji zależnej, na podstawie której wydano decyzję, która następnie została wyeliminowana z obiegu prawnego ze skutkiem wstecznym, jest tożsame z tym, iż skutki prawne decyzji, co do której stwierdzono nieważność, w dalszym ciągu są wywołane. Należy podkreślić, iż skutku ex tunc, jak prawidłowo wskazał NSA w wyroku, o którym mowa powyżej, nie można wyeliminować na podstawie art. 145 § 1 pkt. 8 kpa, albowiem ma on znaczenie prawne ex nunc. Nie rozumiem, dlaczego uchwały są podejmowane w prostych sprawach, a tu, w tak ważnej kwestii ucieka się od podjęcia rozstrzygnięcia. Jeżeli sprawa Pana przerasta, to być może zasadna by była zmiana na stanowisku Prezesa NSA, które powinna piastować osoba, dla której praworządność, honor i godność Sędziego stoją ponad solidarnością zawodową.

Wobec wszystkiego powyższego wnoszę o wskazanie – ze względu na sprawę będące już w toku – czy wyrok NSA z dnia 19.04.2011 r. należy traktować jako zgodny z prawem i tym samym powoływać się na jego wykładnię trybu ex tunc. Sprawa następstw skutków prawnych wymaga profesjonalnego podejścia ze strony Prezesa NSA, albowiem świadczy ono również o poziomie prawnym, jaki reprezentuje osoba kierująca pracą NSA.

PREZES ZARZĄDU

Zbigniew Gielzok